

HETZMANN, RUSZEK
& TÁRSAI

DR. HETZMANN ALBERT ügyvéd

30.1)

Magyarország Alkotmánybírósága

Budapest

Donáti utca 35-45.

1015

Pesti Központi Kerületi Bíróság útján

1055 Budapest, Markó utca 25.

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG GAZDASÁGI CSOPORT 9	PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG ÉRKEZTETŐ IRODA 4.
FOLYÁSTROMSZÁM KEZELŐIRATON:	ÜGYSZÁM KEZELŐIRATON:
Postán/Gyűjtőládába/Személyesen/E-mailon/Faxon/Elrú/Kézbesítve:	ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAILLEN / GYŰJTŐLÁDÁBA / SZEMÉLYESEN / FAXON
Érkezett: 2022 MÁRC 18.	ÉRK.: 2022 -03- 17
PÉLDÁNY:.....IV.....	PÉLDÁNY:..... FELZET.....
MELLÉKLET.....KÖZTÜK.....	MELLÉKLET.....KÖZTÜK.....
FOLYÁSTROMSZÁM: KEZELŐIRATON: 204540110	ÜGYSZÁM: KEZELŐIRATON:

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] g (a cég rövidített elnevezése: [redacted] zékhelye [redacted] a továbbiakban: **Indítványozó**) a jelen indítványhoz csatolt ügyvédi meghatalmazással (**1. számú melléklet**: ügyvédi meghatalmazás) igazolt jogi képviselőnk, Dr. Hetzmann Albert ügyvéd (Hetzmann Ügyvédi Iroda [redacted] útján eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, a 30. § (1) bekezdésében előírt törvényi határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.VI.20.266/2021/5. számú ítéletével szemben.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/00808-0/2022
Érkezett:	2022 MÁRC 25.
Pá. sorszámom meghozott kérelmével	
Példány:	1
Melléklet:	30 db
Kezelőiroda:	[Signature]

I. KÉRELMEK

Indítványozó alkotmányjogi panaszt terjeszt elő az **Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d)** pontja és az **Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §** alapján, amelyben kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az **Abtv. 43. § (1)** bekezdésének alkalmazásával

– állapítsa meg elsődlegesen a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.VI.20.266/2021/5. szám alatt meghozott végzésének az alaptörvény-ellenességét, és

– az **Abtv. 43. §-ának** megfelelően **semmisítse meg** a támadott ítéletet, mivel az ítélet, mint az ügy érdekében hozott, egyúttal a bírósági eljárást befejező döntés Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, illetve Indítványozó részére további jogorvoslati lehetőség nincsen biztosítva.

Indítványozó álláspontja szerint a **támadott ítélet rendelkezései az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) és (7) bekezdéseibe ütköznek. Az ítélet sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogát, valamint az Indítványozó jogorvoslatihoz való jogát.**

A Tisztelt Alkotmánybíróság kizárólagos hatáskörét és illetékességét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára, illetve az Abtv. 27. §-ában foglalt rendelkezésre alapítom.

II. BEFOGADHATÓSÁG

Az Abtv. 52. § (4) bekezdése értelmében az alkotmánybíróági eljárás feltételeinek fennállását az Indítványozónak kell igazolnia. Az alábbiakban Indítványozó igazolni kívánja jelen ügyben való közvetlen és aktuális érintettségét, továbbá azt, hogy az alaptörvény-ellenes ítélet vonatkozásában Indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, valamint, hogy az ítéletet érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség áll fenn, továbbá, hogy az ítélet alaptörvény-ellenes rendelkezései alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéseket vetnek fel.

II.1 Az Indítványozó érintettsége

A fentieknek megfelelően előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy Indítványozó 2021. február 9. napján felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúria részére, a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Gf.75.399/2020/10-II. számú jogerős ítélete ellen. A Kúria a jelen alkotmányjogi panaszban támadott és 2021. november 16-án kelt ítéletével a Fővárosi Törvényszék fenti ítéletét a felülvizsgálati kérelemmel támadott részben hatályában fenntartotta, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint az ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezései az Indítványozó által felülvizsgálati kérelemben megjelöltek alapján nem jogszabálysértőek.

Álláspontom szerint a Kúria ítélete az Indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében foglalt, tisztességes eljáráshoz való jogát, továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogát súlyosan sérti tekintettel arra, hogy a Kúria – a később részletesen kifejtetteknek megfelelően – a tisztességes eljáráshoz, valamint a jogorvoslathoz való alkotmányos jog tartalmával ellentétesen ítélte alaptalannak Indítványozó felülvizsgálati kérelmét és hagyta helyben a Fővárosi Törvényszék ítéletét.

II.2. A jogorvoslati lehetőség hiánya

Előadom, hogy Indítványozó az Abtv. 27. §-ában foglaltaknak megfelelően a végzés vonatkozásában jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette. Előadom továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy az ítélettel szemben Indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúria részére, az ítéletet azonban a Kúria hatályában fenntartotta.

II.3. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Előadom továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontom szerint – a később kifejtetteknek megfelelően – a hivatkozott ítélet rendelkező része, illetve annak indokolása **alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel, tekintettel arra, hogy az ítélet rendelkezései súlyosan sértik Indítványozó tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való jogát**, mivel Kúria annak ellenére hagyta helyben a Fővárosi Törvényszék ítéletének felülvizsgálattal támadott részét, hogy Indítványozó felülvizsgálati kérelmében a vonatkozó eljárásjogi és anyagi jogi jogszabályi rendelkezések, és a Kúria irányadó gyakorlata alapján kérte elsődlegesen annak megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését. Álláspontom szerint az

alkotmányjogi panasszal támadott ítélet – a későbbiekben részletesen kifejtetteknek megfelelően – súlyosan sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való alkotmányos alapjogát.

Fentiekre tekintettel megállapítható, hogy az Alkotmánybíróság *hatásköre* az ítélet rendelkezéseinek alkotmányossági felülvizsgálatára az Abtv 27. §-ában foglalt rendelkezésre tekintettel *fennáll*, mivel az ítélet, azaz az ügy érdemében hozott döntés Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, ennek megfelelően Indítványozó alkotmányjogi panasa vitathatatlanul befogadható.

III. Az Indítványozó kérelmében foglaltak részletes indokolása

III.1 Tényállás

A sérelmezett eljárás a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt, megbízási díj megfizetése iránt indult meg, 12.G.304.546/2016. ügyszámon Indítványozóval, mint alperessel szemben, amely a /39-I. számú ítélettel Indítványozó marasztalásával zárult (2.számú melléklet). Az első fokon eljáró bíróság ítéletével szembeni fellebbezés folytán a Fővárosi törvényszék, mint másodfokú bíróság az 1.Gf.75.544/2018/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat meghozatalára utasította (3. számú melléklet). A Pesti Központi Kerületi Bíróság Gazdasági Csoportja 28.G.301057/2020. ügyszámon lefolytatott eljárásban újra tárgyalta a pert, majd a /13. számú ítéletével Indítványozót marasztalta (4. számú melléklet). Az ítélettel szemben Indítványozó, mint alperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság utasítását új eljárás lefolytatására. A fellebbezést a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság az 1.Gf.75.399./2020 ügyszámon lefolytatott eljárásban bírálta el és a /10-II. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta és az alperest terhelő marasztalás mértékét leszállította (5. számú melléklet). Az ítélettel szembeni fellebbezés lehetősége kizárt volt, ezért Indítványozó felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához, mint felülvizsgálati bírósághoz. A Kúria a Pfv.VI.20.266/2021/5. számú ítéletével a Fővárosi Törvényszék jogerős ítéletét a felülvizsgálati kérelemmel támadott részben hatályában fenntartotta(6. számú melléklet).

A hosszadalmas eljárás során Indítványozó több beadványában is észrevételeket, kifogásokat tett súlyos eljárási szabálysértésekre, amely kifogások tárgyában egyik eljáró bíróság sem rendelkezett, azok nem kerültek orvoslásra.

Tekintettel a fent leírtakra Indítványozó ezúton a Tisztelt Alkotmánybírósághoz fordul a jogsérelem megszüntetése érdekében az alábbiak szerint.

III.2. Az ítélet alaptörvény-ellenessége

Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy Magyarország Alaptörvényének Szabadság és Felelősség fejezete XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései alapján:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

„(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

A fentieknek megfelelően előadjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy álláspontunk szerint a Fővárosi Törvényszék támadott ítéletének elbírálása során az eljáró Kúriának elsődlegesen az eljáró bíróságok eljárásának jogszerűségét kellett volna vizsgálnia.

A Kúria ítéletében a Főváros Törvényszék ítéletét (másodfokú ítélet) a felülvizsgálati kérelemmel támadott részben hatályában fenntartotta, tekintettel arra, hogy azt a felülvizsgálati kérelemben megjelöltek miatt nem találta jogszabálysértőnek.

III.2.1. A Kúria Pfv.VI.20.266/2021/5a. ítélete az alábbiakra tekintettel sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő jogát:

A./ Az ítéletek alaptörvény-ellenessége a Magyar Tanácsadó Mérnökök és Építészek Szövetsége által készített állásfoglalásban foglaltak bizonyított tényként történő figyelembevétele okán:

Az eljárás során meghozott mind az elsőfokú, mind a másodfokú ítélet a Magyar Tanácsadó Mérnökök és Építészek Szövetsége által készített, 2009. május 11-én kelt TMSZ állásfoglaláson alapulnak (7. számú melléklet).

A TMSZ állásfoglalás azonban anélkül jutott azon következtetésre, hogy a felperes teljesített, hogy bármilyen vizsgálatot, vagy bizonyítást lefolytatott volna. A TMSZ nem látott, nem mérlegelt a teljesítéssel, vagy annak hiányával kapcsolatos bizonyítékokat, így az állásfoglalás eredményének mérlegelése sem születhetett volna meg. Ennek ellenére az állásfoglalásban foglaltakat az eljáró bíróságok bizonyítottan fogadták el. Az állásfoglalás egyébként a felperes által rendelkezésre bocsátott státuszjelentésből és egy mérnökhatózatok tára megnevezésű okiratból állapította meg a felperes teljesítését. A státuszjelentésnek, és a mérnökhatózatok tára megnevezésű dokumentumnak a perben kellett volna a bizonyítás részévé válnia, de ez nem történt meg, sőt Indítványozó meg sem kapta a státuszjelentést, ezért nem tudja, hogy mi az, amire a TMSZ az állásfoglalást alapította. Hozzáteszük, hogy maga a TMSZ állásfoglalás tartalmazza, hogy nem adható egyértelmű válasz a teljesítés kérdésére.

Az eljáró bíróságok tehát olyan állásfoglalás alapján marasztalták Indítványozót, amely állásfoglalás maga sem tudja egyértelműen megállapítani, hogy történt-e megfelelő teljesítés felperes részéről, vagy sem.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”*

A TMSZ állásfoglalás **nem egy hatósági határozat** és **nem** is egy szabályos eljárásban született **igazságügyi szakvélemény**, hanem **egy szubjektív vélemény**, ezért annak beszerzése semmilyen módon, csak részben sem helyettesítheti, illetve helyettesíthette volna a perbeli bizonyítási eljárást és a jogi értékelést.

Indítványozó az eljárás során többször jelezte, hogy a TMSZ állásfoglalás nem alkalmas arra, hogy ítéletet lehessen rá alapozni, az alábbi okok miatt:

- A vélemény a felperes nyilatkozatán és az általa készített kimutatásokon alapul.
- A TMSZ nem mért fel teljesítést, így azt igazolni sem tudta.
- A TMSZ, mint műszaki közvetítő szerv nem foglalhat állást jogi kérdésben, ezt mégis megtette, amikor – a felek közötti szerződés tartalmával ellentétesen – hibásan azt állapította meg, hogy a felek szerződése nem egyértelmű és hiányos, ráadásul ezen hibás megállapítást az Indítványozó terhére értékelte.
- A TMSZ vélemény kifejtette, hogy nem adható egyértelmű válasz a teljesítés kérdésére, de nem merült fel a teljesítést cáfoló bizonyíték, azaz már az eljárás elején elvárta volna a TMSZ, hogy az alperes bizonyítsa a felperes nem teljesítését, amely minden szakmai szabállyal ellentétes.
- A TMSZ állásfoglalás nem tényként állapítja meg az irányítási tevékenység teljesítést a felperes részéről, csak nem zárja ki, hogy az lehetséges.

A TMSZ állásfoglalás tisztességes, tényleges tartalmának megfelelő értékelése az ítéletekben elmaradt, az ítéletek érdemi vizsgálat nélkül elfogadták az alperes által részletesen és érdemben vitatott állásfoglalást. Ez a tény pedig jelentősen hozzájárul az ítéletek kirívóan nagymértékű okszerűtlenségéhez és megalapozatlanságához.

Indítványozó álláspontja szerint azon kérdésekben is kellett volna bizonyítást lefolytatni, amelyről a TMSZ állást foglalt, ugyanis a TMSZ elfogult volt, az nem hivatalos hatóság, és nem is rendelkezik jogi szaktudással a szerződés értelmezésére. Ennek okán alapvetően tévesek az ítéletek, ugyanis az Indítványozó kifogásainak ellenére semmilyen bizonyítást nem folytatott le, sőt az Indítványozó bizonyítási indítványait perrendtartás ellenesen mellőzte.

Azért sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát és eredményezte az ítéletek alaptörvényellenességét az ítéletek TMSZ állásfoglalásra történő alapítása, mert az bizonyítás lefolytatása nélkül született meg, kizárólag a felperes által rendelkezésre bocsátott adatokat tartalmazza, az Indítványozó kifogásait teljes mértékben mellőzi, arra hivatkozva, hogy az elkésett, holott az Indítványozó többször hivatkozott rá és igazolta is, hogy a TMSZ állásfoglalással szembeni kifogásait határidőben tette meg, ennek okán sérül a fegyveregyenlőség elve is, hiszen Indítványozó számára nem voltak biztosítva ugyanazon jogosultságok az eljárásban, az állásfoglalással kapcsolatos kifogásait érdemben nem tudta megtenni

B./ Indítványozó tisztességes eljárást célzó kifogásainak mellőzése

Az I. és II. fokú bíróságok ítélete nem felel meg a valóságnak abból a szempontból sem, hogy Indítványozó nem, vagy késve kifogásolta meg a TMSZ állásfoglalást, mert **Indítványozó nem csak egy, de két alkalommal is kifogásolta a TMSZ eljárását** 2009. április 6-án és 2009. június 15-én, mely kifogásokat a per iratanyagához csatolásra is kerültek.

A végleges TMSZ állásfoglalás egyébként tartalmazza az Indítványozó észrevételeit, azaz a TMSZ nem tekintette elkésettnek az Indítványozó kifogásait, azokat pusztán nem vette figyelembe.

A tisztességes eljárás keretében biztosítani kell annak lehetőségét is, hogy mindkét fél részletesen kifejthesse jogi és ténybeli álláspontját, észrevételeket tegyen. A fentiekben leírtakból következik, hogy az eljárások során a tisztességes eljárásnak ezen követelménye sem teljesült.

C./ Nemleges – negatív – bizonyításra való kötelezés:

Indítványozó, aki alperes volt és vitatta azt, hogy a felperes teljesített volna az eljárásban nemleges – negatív - bizonyításra kényszerült az eljárt bíróságok kötelezése alapján, vagyis azt kellett bizonyítania, hogy felperes mit, mikor nem végzett el, az azonban alaptétel, hogy **valaminek a hiánya nem bizonyítható**. Ebből következően a felperesnek kellett volna tényállítást adnia arról, hogy mikor, mit teljesített és ehhez bizonyítékokat szolgáltatnia. Ilyet a felperes egyáltalán nem tett, ezzel szemben az alperes 2019. 07. 02. napján csatolta a bíróság részére a szakértőnek küldött válaszait, amelyben becsatolt több száz oldalnyi, a teljesítéssel kapcsolatos műszaki dokumentációt. Indítványozó jelezte a bíróság részére, hogy nincs nyoma a felperes teljesítésének, azaz az Indítványozó számára nem áll rendelkezésre semmi, ami a felperes teljesítését igazolná.

Bár Indítványozó egyáltalán nem értett egyet azzal, hogy a bizonyítási teher megfordult, mégsem mulasztott és nem esett késedelembe a tényállításai és bizonyítékai szolgáltatásával, ennek ellenére az általa szolgáltatott bizonyítékokból semmi sem került felhasználásra sem szakvéleményben, sem az ítéletben.

Kifejezetten sérti Indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát, hogy az I. és II. fokú bíróságok alperest negatív bizonyításra, valaminek a meg nem történtének bizonyítására kötelezték, ahelyett, hogy a felperes bizonyította volna, hogy mit, mikor hogyan teljesített. Ez felelt volna meg a szolgáltatás-ellenszolgáltatás egyenértékének megteremtésére vonatkozó minden polgári jogvita alapját képező alapelvnek és a tisztességes eljáráshoz fűződő jognak is.

A tisztességes eljáráshoz fűződő jog magában foglalja annak követelményét, hogy mindkét fél azonos súlyú jogokat gyakorol és minden felet azonos súlyú kötelezettségek terhelnek. Ezen követelmény az eljárásokban nem teljesült, mert a bizonyítási teher Indítványozót terhelte a felperes helyett, ezzel jóval nagyobb súlyú kötelezettség terhelte Indítványozót.

D./ A tisztességtelenül negatív irányba megfordított bizonyítási kötelezettség kapcsán az Indítványozó által csatolt bizonyítékok teljes mellőzése

Az eljárásban kirendelt szakértő, [REDACTED] szakvéleménye a szakértői vélemény a jogszabály által előírt kötelező tartalmi elemekből semmit sem tartalmaz, sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, hiszen a jogszabályban előírt tartalmi elemek garanciális célzattal kerültek előírásra a jogalkotó által. Azok hiányában nem garantálható az eljárás tisztessége hiszen a szakvélemény, amelyen az ítélet alapul **jogszabályba ütközik**. A szakvélemény jogsértő mivolta vonatkozásában Indítványozó a 2019. szeptember 6-i beadványában 9 oldalon keresztül részleteiben és összességében is megcáfolta a szakvéleményt és egyértelművé tette annak jogsértő mivoltát, szakmaiatlanságát, megalapozatlanságát és iratellenességét (8. számú melléklet). Ennek ellenére az **I. fokú ítélet anélkül, hogy az Indítványozó által a szakértői vélemény vonatkozásában előadott kifogásait akár csak az említés szintjén számba vette, ismertette volna, sommásan megállapította, hogy a szakvélemény aggálytalan.**

Indítványozó kifogásában előadta, hogy nem volt szakértői felmérés, a szakértő nem mérte fel, nem vette számba és nem értékelte a felperesi teljesítést, a szakértő által hivatkozott 2008. október 10-i státuszjelentés azonosíthatatlan, ezen kívül a szakvélemény olyan súlyos tévedéseket tartalmaz, amelyek miatt alkalmatlan arra, hogy ítélet alapjául szolgáljon, ugyanis a szakértő nem volt képes azonosítani és megkülönböztetni a felperest az alperestől a rendelkezésre bocsátott okiratok alapján a „Mérnök” ugyanis nem a felperes, hanem az az alperesi konzorcium, amelynek projektvezető mérnökét adta felperes, ennél fogva **a perben nem lehetett volna felhasználni a Mérnök munkájával kapcsolatos szakértői megállapítást, hiszen az nem is a felperes, hanem az alperes teljesítését jelenti.** A szakértő a projekt előrehaladását, és befejezését akként értékelte, hogy az önmagában a felperes teljesítését igazolja, azonban ez valótlan és komolytalan, hiszen a felperesen kívül még több ezren dolgoztak a projekten egyszerre, így a projekt megvalósulása valamennyiük sikere. **A szakértő feladata annak megállapítása lett volna, hogy ezen belül mennyi volt a felperes teljesítése, amely feladatot a szakértő nyilvánvalóan nem végzett el.** A szakértő a felperes teljesítéseként – a TMSZ-hez hasonlóan – a mérnökhatózatokat tartalmazó táblázatra hivatkozik, ami csupán egy összesítés, kimutatások, teljesítést alátámasztó bizonylatok nem voltak. A szakértői vélemény a jogszabály által előírt kötelező tartalmi elemekből semmit nem tartalmaz, ezen túl a szakértő kérdéseire adott alperesi/Indítványozói válaszokból a szakvélemény semmit sem használt fel.

Ezen túl az Indítványozó a szakértő rendelkezésére bocsátott egy általa készített kimutatást, amely a szakértő által vizsgált időszakban történt felperesi teljesítést tartalmazza, ezen kívül cd-re írva átadta a teljesítés alapbizonylatait, amelyekben nincs nyoma a felperes teljesítésének, azaz olyan bizonyítékokat bocsátott Indítványozó a szakértő rendelkezésére, amelyek alkalmasak arra, hogy igazolják a teljesítés hiányát. Ennek ellenére a szakértő a cd-n átadott okiratokból semmit sem használt fel, azokat még csak meg sem említette szakvéleményében, az Indítványozó által készített kimutatást pedig a szakvélemény 8. számú mellékletévé tette, azonban az a szakvélemény érdemi részévé nem vált, a szakvéleményben érdemi értékelést nem kapott.

Indítványozó, már az I. fokú eljárásban indítványozta a szakértők szakmai felügyeletét ellátó Igazságügyi Minisztérium megkeresését a szakértő kompetenciájának megállapítása céljából, azonban ezen indítvány teljesítését a bíróság mellőzte, mert álláspontja szerint „a kompetencia meglétét magának a szakértőnek kell tudnia”. Tekintettel arra, hogy a bíróság nem kereste meg az Igazságügyi Minisztériumot a kompetencia kérdésében, ezért azt megtette maga az Indítványozó. **Az IM válaszában foglaltak megerősítették azon alperesi kifogást, miszerint az ügyben eljáró szakértő a tárgyi beruházás vizsgálata kapcsán nem járhatott volna el, mert a szükséges területeken – építési beruházás, geotechnika, mélyépítés – nem rendelkezik kompetenciával.**

Az IM válaszát, mint csatolt bizonyítékot az I. fokú bíróság nem értékelte, annak mellőzését érdemben nem indokolta, annak ellenére, hogy abból egyértelműen megállapítható, hogy a szakértő nem rendelkezett megfelelő kompetenciával a szakvélemény elkészítésére, ezzel egyértelműen sérült Indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga.

Sérült Indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga akkor is, amikor az általa már 2019. június 26-án és 2019. július 30-án kelt beadványokhoz pendriveon csatolt a felperesi teljesítés hiányát igazoló teljesítési bizonylatokat a szakértő nem használta fel.

Az aggályos szakértői vélemény bizonyítékként történő figyelembevételével kapcsolatban a Kúria Joggyakorlat-Elemző Csoportjának „A szakértői bizonyítás a bírósági eljárásban” címet viselő Összefoglaló Véleményében leírja, hogy „A szakértői vélemény akkor szolgálja a tényállás megállapítását, ha aggálytalan. A szakértői vélemény nem köti a bíróságot, megalapozottságát a bíróságnak vizsgálnia kell. Azt, hogy a bíróság a szakvéleményt elfogadta és ítéletének alapjául tette, vagy elvetette, mellőzte, a határozat indokolásában kifejezetten meg kell jeleníteni, és annak indokát kell adni”.

Az eljáró bíróságok a joggyakorlattal ellentétesen jártak el, amikor a kétséget kizáróan aggályos szakvéleményt úgy fogadták el aggálytalanak, hogy az Indítványozó által tett kifogásokra semmit sem reagált, azokat figyelmen kívül hagyta, meg sem indokolta, hogy a kifogások ellenére miért tartja aggálytalanak a szakvéleményt. Tette mindezt úgy, hogy tudomással bírt arról, hogy a szakértő olyan, az Indítványozó által rendelkezésre bocsátott bizonyítékokat nem használt fel, amelyek alkalmasak arra, hogy bizonyítsák felperes teljesítésének hiányát.

Nem csak az Indítványozó kifogásait, de az IM állásfoglalását is teljes mértékben figyelmen kívül hagyta az eljáró bíróság, hiszen az IM is kimondta, hogy a kirendelt szakértő nem rendelkezik megfelelő kompetenciával a szakvélemény elkészítésére.

Indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelmét valósította meg, és a fegyveregyenlőség elvével is ellentétes, hogy az Indítványozó a felperes követelésével szembeni érdemi védekezését nem terjeszthette elő egyenlő feltételek mellett, hiszen a bizonyítékok, és bizonyítási indítványok teljes mértékben figyelmen kívül lettek hagyva.

E./ Az Indítványozó bizonyítási indítványainak indokolás nélküli mellőzése és annak indokolásának hiánya

Az I. fokú bíróság megsértette az 1952.évi III. törvény (rPp.) 221.§ (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségét, amikor ítéletében elmulasztotta megindokolni az alperes bizonyítási indítványainak mellőzését. Az Indítványozó [REDACTED] tanúkénti meghallgatását kérte, mert ők a felperesi teljesítéssel kapcsolatban tudtak volna tanúvallomást tenni, mert mindketten a mérnökszervezet tagjai voltak. Ennek ellenére ezen indítványokat az I. fokú bíróság meg sem említette.

Az, hogy az I. fokú bíróság Indítványozó bizonyítási indítványait nem bírálta el, azokat figyelmen kívül hagyta és az indítványok mellőzésének indokolását is elmulasztotta olyan fokú eljárási szabálysértés, amely egy feltétlen hatályon kívül helyezési ok.

A bíróságok **indokolási kötelezettsége** a bírói döntésekkel szemben támasztott garanciális jellegű **alkotmányos követelmény**, amely szoros összefüggésben áll a jogbiztonság és a tisztességes eljárás követelményeivel.

A Kúria Büntető – Közigazgatási-Munkaügyi és Polgári Kollégiumai Joggyakorlat-Elemző Csoportjának „Az ítéleti bizonyosság elméleti és gyakorlati kérdései címet viselő Összefoglaló Véleménye az indokolási kötelezettség kapcsán kifejti, hogy „Az indokolási kötelezettség teljesítésének létezik egy törvényben elvárt minimális szintje, amely azoknak a minimális információknak a köre, amelyek nélkül a döntés okait és magyarázatát nem lehet megérteni és belátni, amelyek nélkül sem a jogorvoslati fórum, sem a nyilvánosság

ellenőrző funkciója érdemben nem érvényesülhet. Ehhez le kell írni a bizonyítási eljárás eredményeként megállapított tényállást, meg kell jelölni az azt alátámasztó bizonyítékokat, valamint azok mérlegelésénél irányadó szempontokat.”

Tekintettel arra, hogy a bíróság az ítéletében elmulasztotta megindokolni, hogy miért mellőzött olyan bizonyítási indítványokat, amelyek éppen a felperes teljesítése vonatkozásában segítettek volna a tényállás felderítésében – miközben a per legfontosabb kérdése éppen a felperes teljesítése volt – megállapítható, hogy maga a bíróság sem bizonyos a saját maga által meghozott döntésben, de hogyan is lehetne bizonyos, hiszen a döntés érdemi bizonyítás nélkül alig feltárt, vagy fel sem tárt tényálláson alapul.

Egyértelműen megállapítható, hogy az indokolási kötelezettség elmulasztása olyan alaptörvényellenességet valósított meg, amely a bírói döntést érdemben befolyásolta, hiszen amennyiben valóban létezne megfelelő indok az Indítványozó legjelentősebb bizonyítási indítványának mellőzésére, az az indok csakis az lehetne, hogy kétséget kizáróan megállapítható felperes teljesítése, azonban ez nincs így, éppen ezért, azt a bíróság sem írta le ítéletének indokolásában. Ez az eljárás olyan értékű tisztességtelenségét valósítja meg, amely alkalmas az alaptörvény-ellenesség megállapítására.

III.2.2. A Kúria Pfv.VI.20.266/2021/5a. ítélete az alábbiakra tekintettel sérti Indítványozó jogorvoslathoz fűződő jogát:

A./ A fellebbezés elbírálásának elmaradása:

Indítványozó jogorvoslathoz való jogát súlyosan sérti, hogy a II. fokú bíróság sem a fellebbezést, sem az I. fokú bíróság ítéletének indokolását nem vizsgálta felül érdemben.

A II. fokú bíróság rendkívül röviden, felületesen indokolta az ítéletét arra hivatkozva, hogy elfogadta az I. fokú bíróság ítéletének ténybeli és jogi alapjait. Az ítélet indokolása az Indítványozó fellebbezésének nagy részét egyáltalán nem érinti, nem ismerteti és nem is bírálja el, tehát nem történt meg a fellebbezés valódi vizsgálata és elbírálása.

A másodfokú ítélet kimondja, hogy a „rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható volt a felperes szerződésszerű teljesítése”, ezzel szemben olyan adat, amelyből kétséget kizáróan megállapítható lenne a felperes teljesítése a per iratanyagában nincs, nincs olyan adat ugyanis, amelyet az alperes ne tudott volna megcáfolni.

Tények, okiratok, érvek felsorolása nélkül általános megállapítások szintjén maradva, az alperes által már az I. fokon előadott nyilatkozatok, bizonyítékok és a fellebbezésben előadott érvek és cáfolatok teljes mellőzésével – azok mellőzését meg sem indokolva – állapította meg a bíróság, hogy a szakvélemény aggálytalan. A II. fokú bíróság sem indokolta meg az IM állásfoglalásának mellőzését a szakértői kompetencia kérdésében.

A másodfokú ítélet indokolása túlnyomórészt a TMSZ állásfoglalásra késedelmesen megtett alperesi kifogásra alapítja azon megállapítását, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, holott ez az állítás teljes mértékben megalapozatlan és sérti Indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt

jogorvoslathoz való jogát, különös tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság sem vette figyelembe Indítványozó TMSZ állásfoglalásra tett kifogásait, észrevételeit, pedig azokat a fellebbezésében is előadta.

A II. fokú ítélet indokolása az Indítványozó fellebbezését nem is érintette, nem ismertette, illetve nem is bírálta el, az abban foglaltakat figyelmen kívül hagyta. A fellebbezés valódi vizsgálata, elbírálása nem történt meg, ez pedig sérti Indítványozó jogorvoslathoz való jogát.

B./ Az I. fokú ítélet indoklásának alaptörvény-ellenes pótlása a II. fokú bíróság által, amelyet a Kúria elfogadott

A másodfokú ítélet az Indítványozó tanúbizonyítási indítványának mellőzéséről és a mellőzés indokolásának elsőfokú bíróság általi elmulasztása kapcsán a 139. pontban az alábbiak szerint rendelkezik:

„az elsőfokú bíróságnak a tanúbizonyítási indítvány mellőzését a Pp. 221.§ (1) bekezdése alapján valóban indokolnia kellett volna. Ezen eljárási szabálysértés miatt azonban az eljárás megisméltése nem szükséges, így ez okból az ítélet hatályon kívül helyezésére sem kerülhet sor. A rendelkezésre álló bizonyítékok ugyanis meggyőző módon igazolják a felperes perbeli időszakban való teljesítését, a szakértői bizonyítás a felperes által végzett munkák kapcsán kiállított teljesítési igazolásokon és okiratokon alapuló, ezért a tanúbizonyítás lefolytatása ennek eredményét nem tenné aggályossá.”

Előadjuk, hogy már csak ezen körülmény is kétséget kizáróan **alátámasztja az ítélet alaptörvény-ellenességét**, különös tekintettel a Tisztelt Alkotmánybíróság 7/2013 (III.1.) számú alaphatározatára, amely kimondta, hogy: ***„az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata”***.

A másodfokú bíróság úgy pótolta az elsőfokú bíróságnak az ítélet indokolása vonatkozásában tanúsított mulasztását, hogy teljes mértékben kiüresítette az elsőfokú eljárást és magát az indokolási kötelezettséget is.

Az által, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet súlyos alaptörvény-ellenességét mellőzte, azt nem helyezte hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot nem utasította új eljárás lefolytatására, hanem az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértéseit tetőzve, újabb eljárási szabálysértést valósított meg azzal, hogy kijelentette, hogy bár megvalósult a szabálysértés, az ügysem számít, mert a teljesítés eredményét nem tenné aggályossá az Indítványozó által indítványozott tanú meghallgatás, **súlyosan sértette Indítványozó jogorvoslathoz való jogát és teljes mértékben kiüresítette az elsőfokú eljárást, azt okafogyottá tette.**

Érdemi jogorvoslat tulajdonképpen nem is történt, hiszen teljes mértékben következmények nélkül hagyta a másodfokú bíróság az elsőfokon megvalósult eljárási szabálysértést.

Ezáltal pedig Indítványozónak nem csak a jogorvoslathoz való joga, hanem a tisztességes eljáráshoz való joga is sérült, hiszen a tisztességes eljáráshoz való jog egyik garanciája a bíróságok indokolási kötelezettsége, ezen kötelezettség teljesítése pedig teljes mértékben elmaradt. Ezen eljárási szabálysértést megvalósító

mulasztás a jogorvoslat keretében sem került orvoslásra, sőt az az alaptörvény-ellenesség szintjére emelkedett a másodfokú bíróság ítéletének 139. pontjában foglaltak okán.

III.3. Indítványozó alapjogának sérelme

Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítélet határozott álláspontom szerint a fentiekben előadottak szerint súlyosan sérti Indítványozónak az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezete XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben foglalt tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való jogát.

IV. ÖSSZEZGÉS:

A fentiekben leírtak igen súlyos eljárási szabálysértések, amelyek teljes mértékben alaptörvény-ellenessé tették magát az eljárást és a bírói döntéseket is érdemben befolyásolták. Álláspontunk szerint, amennyiben ilyen szabálysértések megtörténhetnek anélkül, hogy azt akár a fellebbviteli bíróságok, akár a Tisztelt Alkotmánybíróság szankcionálja, akkor bármely eljárásban megtörténhet a felek tisztességes eljáráshoz fűződő jogának teljes mértékű kiüresítése.

A tisztességes eljáráshoz való jog való jog egy olyan gyűjtőfogalom, amely azokat az elvárásokat jeleníti meg, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy az ítéletekhez vezető eljárásokat tisztességesen folytassák le és azok az alapvető jogok szemszögéből vizsgálva megfelelőnek minősüljenek. A tisztességes eljáráshoz való jog olyan alkotmányos alapjogot jelent, amely az egyes eljárások alkotmányos garanciájaként egy komplex követelményrendszert testesít meg, amely magában foglalja a bírósághoz fordulás jogát, a pártatlanság elvét, a jogegyenlőséget, az ésszerű idő követelményét és a jogorvoslathoz való jogot is.

A tisztességes eljárás követelményeinek az eljárás teljes menetén érvényesülniük kell.

A tisztességes eljárás keretében biztosítani kell azt, hogy mindenki egyenlő és azonos esélyekkel vehessen részt az eljárásban. A tisztességes eljárás lényege, hogy minden fél azonos súlyú jogokat gyakorol és minden felet azonos súlyú kötelezettségek terhelnek. Biztosítani kell annak lehetőségét is, hogy mindkét fél részletesen kifejtse jogi és ténybeli álláspontját, csatolhassa bizonyítékait, megismerhesse a másik fél beadványait, észrevételeket tehessen, indítványokat terjesztessen elő és ha ezek az alapelvek és feltételek teljesülnek, akkor a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme nem állapítható meg.

A tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja azt az elvárást is, hogy a felek az eljárás folyamán azonos súlyú jogokkal és kötelezettségekkel rendelkezzenek, egyik fél sem kaphat többletjogosultságokat, és az alperes részére is biztosítani kell azt, hogy az érvényesíteni kívánt követeléssel szemben érdemi védekezését egyenlő feltételek mellett terjesztse elő.

A tisztességes eljárás garanciáit jelentik a bizonyítási indítványok elbírálása, az indokolási kötelezettség, és a felülbírálat, vagyis a megfelelő jogorvoslathoz való jog. Jelen eljárásban ezek egyike sem valósult meg, ezért megállapítható az ítélet alaptörvény – ellenessége, hiszen súlyosan sérült Indítványozó tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz fűződő joga.

A tisztességes eljárás fentiekben felsorolt követelményei az eljárás során egyáltalán nem valósultak meg, Indítványozó hátrányos helyzetben volt a teljes eljárás során, többletkötelezettségek terhelték, nyilatkozatai, kifogásai, bizonyítási indítványai és az általa előterjesztett bizonyítékok nem kerültek érdemben elbírálásra ráadásul ezen körülmények a jogorvoslat keretében sem kerültek orvoslásra.

Így egyértelműen és kétségtelenül megállapítható, hogy az ítélet teljes mértékben alaptörvény-ellenes és annak megsemmisítésének van helye.

V. ZÁRÓ MEGJEGYZÉSEK

Az ítélet rendelkezéseinek vizsgálata alapján egyértelműen megállapítható, hogy Indítványozó az Abtv. által megkövetelt érintettség feltételeinek eleget tesz, ennek megfelelően a jelen indítvány befogadható, így az Abtv. 27. §-a szerint indítvány benyújtására jogosult.

A fentiekben előadottaknak megfelelően álláspontunk szerint az ítélet sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) és (7) bekezdéseit, ennek megfelelően kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az ítélet alaptörvény-ellenességét megállapítani, illetve a támadott ítéletet megsemmisíteni szíveskedjen.

A Tisztelt Alkotmánybíróság kizárólagos hatáskörét és illetékességét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. §-a alapozza meg.

Előadom a Tisztelt Alkotmánybíróság részére, hogy a jelen Indítvánnyal támadott ítéletet 2022. január 17. napján kaptam kézhez elektronikus küldemény útján.

Az Alkotmánybíróság eljárása az Abtv. 54. § (1) bekezdése értelmében illetékmentes.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdésében foglaltakra figyelemmel indítványozó előadja, hogy a jelen alkotmányjogi panasz, illetve a panaszban foglalt személyes adatok nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Kelt: Budapest, 2022. március 16. napján

Tisztelettel,

DR. HETZMANN ALBERT

Indítványozó

képviselőjében: dr. Hetzmann Albert ügyvéd

Mellékletek:

- 1. számú melléklet: ügyvédi meghatalmazás;
- 2. számú melléklet: a Pesti Központi Kerületi Bíróság 12.G.304.546/2016. számú ítélete;
- 3. számú melléklet: a Fővárosi Törvényszék 1.Gf.75.544/2018/7. számú ítélete;
- 4. számú melléklet: a Pesti Központi Kerületi Bíróság 28.G.301057/2020/13. számú ítélete;
- 5. számú melléklet: a Fővárosi Törvényszék I.Gf.75.399./2020/10-II. számú ítélete;
- 6. számú melléklet: a Kúria Pfv.VI.20.266/2021/5. számú ítélete;
- 7. számú melléklet: TMSZ állásfoglalás;
- 8. számú melléklet: Indítványozó 2019. szeptember 6-án kelt beadványa.